

Zelení nejsou řešení (Strana zelených pod rentgenem)

Vstup na scénu:

Strany zelených vznikly v zemích západní Evropy již asi před 40 lety jako malé strany levicového zaměření s ekologickou orientací. I když se v minulých letech občas podílely na vládě, nikdy fakticky nevládly a vždy tvořily potřebný přívažek k tomu, aby některá z velkých stran se dostala k moci. V ČR se Strana zelených, tzv. zelení ucházejí o podíl na moci v letošních volbách do Poslanecké sněmovny s nebývalou vehemencí. Jejich pravicová orientace a jednoznačné vymezení vůči KSČM a velké koalici dává jasně najevo, jaké je jejich politické zadání. Proto se těší mimořádné podpoře pravicových médií a zejména České televize. Záhadní sponzoři štědře financují jejich volební kampaň, při níž Martin Bursík vyčnívá na nákladných billboardech na každém kroku. Zelení usilují v této kampani o image neposkvrněných a vytvářejí iluzi, že přinášejí do politiky změnu, nový styl a kulturnost.

Osoby a obsazení:

Příchod zelených do sněmovny by však byl transfuzí nikoliv čerstvé, ale staré krve. Řada jejich kandidátů se už v politice i na půdě parlamentu pohybovala. Zkušeným matadorem je nepochybně i předseda strany Martin Bursík, který byl ministrem Tošovského vlády a prošel řadou politických stran. Vedle recyklovaných politiků mají zelení na kandidátkách i jména, která jsou lákadlem pro apolitické voliče, např. známý písničkář Jaroslav Hutka nebo aktivista Czech – Teku Stanislav Penc. Jejich kandidátka je pestrou směsicí rozdílných osob: od ultralevicového Petra Uhla až po skandálního Jaromíra Štětínu.

K získání hlasů se zelení snaží oslovit liberální voliče zbylé po US-DEU, voliče odklánějící se od příliš konzervativní ODS a KDU-ČSL, popř. i voliče liberálního křídla ČSSD. Kromě toho počítají s volební podporou prvovoličů a mladých, kteří ještě nemají sociální zkušenosti. Proto navrhuje zavést volební právo již od 16 let.

Z volebního programu:

Pouhá ekologie v ČR nestačí na dostatečně silnou voličskou podporu a tak program zelených zasahuje i do ostatních oblastí politiky. Jejich volebním hitem je tzv. ekologická daň, tj. vyšší zdanění elektřiny, uhlí a plynu, přičemž jako kompenzaci navrhuje nižší odvody na sociální a zdravotní pojištění. Logicky to znamená, že by museli přistoupit na program ODS, tj. privatizaci důchodů a zdravotnictví a zvýšení finanční spoluúčasti občanů v obou oblastech. Sociální situace většiny občanů je jim lhostejná. Nepřijatelný je

názor zelených na odmítnutí jaderné energetiky. Ani snížení energetické náročnosti, ani růst podílu alternativních energií neumožní zcela zastavit výrobu jaderné energie. Problémem je i návrh zákazu topení uhlím, což může mít negativní dopad na sociálně slabší domácnosti. Rozporně působí požadavek na ochranu zemědělství před konkurencí zemí mimo EU a současný požadavek odbourat systém dotací. Zelení prosazují vedle plateb u lékaře a za léky též zrušení regulace nájmu, chtějí omezit práva zaměstnanců, ale podporují zájmy podnikatelské sféry. Problémy může vyvolat navrhovaná přímá volba starostů a hejtmanů, která by narušila zastupitelský princip jejich práce. ODS se asi nelíbí, že zelení ve svém programu kritizují násilnou politiku USA ve světě a jsou spíše pro posílení EU a role OSN a pro nahrazení sil NATO v Evropě. Boj zelených proti vyvlastňování pozemků ve veřejném zájmu může naopak nahrávat spekulaci s pozemky. Jejich pozitivní aktivity k ochraně životního prostředí však na druhé straně ostře kontrastují s tím, že u Temelína občas blokují hraniční přejezdy v zájmu energetických konkurentů a že proti dovozu nelegálního odpadu do ČR nemají námitek.

Závěrečné poučení:

Strana zelených se snaží těžit z toho, že žádná z politických stran se po roce 1989 výrazněji ekologií nezabývala. Dále kalkuluje s tím, že znechucení občanů nad nenaplněním představy o svobodné a demokratické společnosti je velké a volání po změně v politice je dosti hlasité. A tak zelení jako zdánlivě nová strana na politické scéně slibují voličům změnu i nový styl politiky, podobně jako to před léty slibovala ODA nebo US-DEU. Zdá se, že zelení mají obdobnou naději pro vstup do sněmovny jako obě výše uvedené strany, které se však dnes již prakticky z politiky vytratily.

Rozhodující je, že vedení Strany zelených je tvrdě až extrémně pravicové, pouze se snaží trochu zamaskovat. Jejich představy o dalším vývoji naší země odpovídají zájmům bohatých. Velkým nebezpečím je vznik modro-černo-zelené koalice, což by pro neprivilegované občany byla nejhorší vládní konstelace od dob Klausovy vlády.

A tak letošní volby budou nesmírně důležité pro další osud naší země, našich občanů i KSČM. Hlas pro stranu zelených stejně jako pro ODS nebo KDU – ČSL je hlasem pro pravici, tj. upevňuje zájmy bohatých a ohrožuje sociální standardy neprivilegovaných vrstev občanů.

Jako hráz proti pravici volte důslednou levici, volte KSČM!